



دستوراتی مفید از عارف بزرگ برای خواص در ماه های رجب، شعبان و رمضان

دستورات عارف بزرگ، آیه الحق مرحوم آیه الله حاج میزا علی قاضی طباطبائی در ماه های رجب، شعبان و رمضان ...

دستورات عارف بزرگ، آیه الحق مرحوم آیه الله حاج میزا علی قاضی طباطبائی در ماه های رجب، شعبان و رمضان

اصل این دستور را حضرت آیت الله سید محمدحسین حسینی طهرانی، در سال آخر عمر شریف خود در یکی از جلسات برای خواصّ اصحاب خودشان از روی نسخه خطی آیه الحق مرحوم آیه الله حاج میزا علی قاضی طباطبائی بیان فرموده است.

به عمل و مداومت آن تأکید نمودند و مخصوصاً به طلابی که با حضرتش مأنوس بودند، امر کردند آنرا در دفتر خود ثبت نمایند: «هانی برادران عزیز و گرامیم - که خدای شما را در طاعت خود موفق بدارد - آگاه باشید!

متوجه و هشیار باشید که ما در قرقگاه داخل شده ایم و همانگونه که در زمینهای حرم باید از محرمات اجتناب نمود و ارتکاب یک سلسله اعمالی که در حرم جرم نیست در آنجا جرم محسوب می شود، در این ماهها هم که قرقگاه زمانی محسوب می شود چنین است و باید با هشیاری و مواظبت در آن وارد شد، و به همان نحو که در قرقگاه مکانی که حرم است، انسان به کعبه نزدیک می شود، در این ماهها هم که قرقگاه زمانی است، انسان به مقام قرب خداوند می رسد. پس چقدر نعمتهای پروردگار بر ما بزرگ و تمام است؟! و او هرگونه نعمتی را بر ما تمام نموده است؟

پس حال که چنین است، قبل از هر چیز آنچه که بر ما واجب و لازم است، توبه ایست که دارای شرایط لازمه و نمازهای معلومه است (مقصود همان دستور توبه ایست که رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم در ماه ذوالقعدة الحرام داده اند و در کتب ادعیه مثل «مفاتیح الجنان» آمده و چهار رکعت نماز دارد

و پس از توبه، واجب ترین چیز بر ما پرهیز از گناهان صغیره و کبیره است تا جائیکه توان و قدرت و استطاعت داریم!.

«پس (ای برادران عزیز) دستور توبه را در شب جمعه اول ماه (رجب) یا روز جمعه؛ و یا روز یکشنبه آن، انجام داده نماز توبه را بخوانید؛ سپس آنها را در روز یکشنبه دوم همان ماه تکرار و اعاده نمائید.

سپس ملتزم شوید به مراقبه، چه مراقبه صغری (باز داشتن نفس از آنچه که خداوند بدان راضی نیست) و چه مراقبه کبری (نگاه داشتن دل از آنچه محبوب نمی پسندد).

و نیز خود را وادار به محاسبه (حساب کشیدن از نفس) و معاتبه (سرزنش نمودن در صورت لغزش) و معاقبه (تنبیه نمودن نفس در صورت ارتکاب خلاف) به آن چیزی که شایسته و سزاوار است نمائید.

پس برآستی هر کسی که در صدد متذکر شدن به ذکر حق و در مقام خشیت از ذات اقدس حضرت حق متعال بوده باشد می تواند از راه مراقبه و محاسبه و معاتبه و معاقبه متذکر گردد!.

«پس از این مرحله، با دلهای خود بخداوند رو آورده، بیماریهای گناهانتان را معالجه و مداوا نمائید و بوسیله استغفار، بزرگی و سنگینی عیوب خود را کاهش دهید.

و بپرهیزید از اینکه حریم الهی را بشکنید و پرده های حجاب را بالا زده حرمت حرم را هتک نمائید!

زیرا برآستی چنین شخصی در نظام تکوین بی آبرو و مهتوک است گرچه خداوند کریم از روی کرمش، بحسب ظاهر آبروی او را حفظ نماید؛ و همین جزای اوست و نیازی به مجازات پروردگار ندارد!

به گزارش شیعه آنلاین دستورالعمل این سه ماه به شرح زیر است:

- 1- بر شما باد به اینکه نمازهای فریضة خود را با نوافل آن که مجموعاً پنجاه و یک رکعت 5 است، در بهترین اوقاتشان انجام دهید؛ و اگر نتوانستید چهل و چهار رکعت* 6 آنرا بجا بیاورید.
- چنانچه باز هم شواغل دنیا شما را بازداشت، حتماً نافله ظهر را که به او «؛صلوة أوابین» می گویند، انجام بدهید.
- و نماز ظهر را هم در وقت فضیلت انجام دهید که در قرآن بدان تأکید شده و مراد از صلوٰة وُسطی» همان نماز ظهر است.
- 2- و اما در مورد نافله شب بخصوص باید بدانید که: انجام دادن آن در نظر مؤمنین و سالکان حضرت معبود از واجبات است و هیچ چاره ای جز اُتیان آن نیست! و تعجب است از کسانی که قصد رسیدن به مرتبه ای از مراتب کمال را داشته ولی به قیام شب و انجام نوافل آن بی توجه هستند!
- و ما هیچگاه ندیده و نشنیده ایم که احدی به یک مرحله و مرتبه ای از کمال راه یافته باشد مگر بواسطه برپاداری نماز شب!.
- 3- بر شما باد به قرائت قرآن کریم در نافله های شب که انسان را حرکت داده، سیر او را سریع می نماید و برای او بسیار مفید است. تغتی به قرآن، انسان را بخدا نزدیک می کند! بخلاف غنای محرم که آدمی را به لهو می کشاند. پس تا می توانید در شبها قرائت قرآن کنید، چرا که قرائت قرآن شراب مؤمنین است.
- 4- بر شما باد اینکه: به انجام دادن اوراد و اذکاری که هر یک از شما بعنوان دستور در دست دارید، ملتزم و متعهد باشید!
- و بر شما باد به مداومت سجده یونسیه و گفتن ذکر یونسیه: «؛لا إله إلا أنت سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» در سجده از پانصد تا هزار مرتبه.
- 5- بر شما باد به زیارت مشهد اعظم، که مراد همان حرم مطهر امیرالمؤمنین و قبر نورانی آن بزرگوار است. و نیز سایر مشاهد مشرفه اهل البیت علیهم السلام و مساجد معظمه مانند: مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد کوفه، مسجد سهله و بطور کلی هر مسجدی از مساجد! زیرا مؤمن در مسجد، همانند ماهی است در آب دریا!.
- 6- و هیچگاه پس از نمازهای واجب خود، تسبیحات حضرت صدیقه صلوات الله علیها را ترک ننمائید، زیرا این تسبیحات، یکی از انواع «؛ذکر کبیر» شمرده شده است.
- 7- یکی از وظائف مهم و لازم برای سالک الی الله، دعا برای فرج* 8 حضرت حجت صلوات الله علیه در قنوت «؛وثر» است. بلکه باید در هر روز و در همه اوقات و همه دعاها، برای فرج آن بزرگوار دعا نمود.
- 8- و یکی دیگر از وظائف لازم و مهم، قرائت زیارت جامعه، معروف به «؛جامعه کبیره» در روز جمعه است.
- 9- لازم است که قرائت قرآن حتماً کمتر از یک جزء نباشد.
- 10- تا می توانید بسیار به دیدار و زیارت برادران نیکوکار خود بشتابید، چرا که براستی آنها برادرانی هستند واقعی که در تمام مسیر، همراه انسانند و با رفاقت خویش، آدمی را از کریوه های نفس و تنگناها و عقبات آن عبور می دهند!.
- 11- به زیارت اهل قبور ملتزم باشید ولی نه بصورت مداوم و همه روزه (مثلاً در هفته، یک روز انجام بگیرد) و نباید زیارت قبور در شب واقع گردد.
- ما را با دنیا چه کار؟! براستی دنیا ما را فریب داده، به پستی و ذلت کشانید! ما را از مقام عزت و رفعت پائین آورد! و دنیا پست تر از آنست که برای ما هدف قرار گیرد! پس آن را برای اهل دنیا واگذارید!!.
- پس به به! خوشا بحال آن مردانی که بدنهای آنان در این عالم خاکی است ولی قلوبشان در عالم لاهوت، یعنی در عالم احدیت و واحدیت و عز پروردگار در پرواز می باشد!.
- و این افراد، اگر چه از نظر تعداد بسیار کم هستند ولیکن از نظر قوت و مدد و از جهت واقعیت و اصالت و حقیقت دارای اکثریت می باشند.

من می گویم آنچه را که شما می شنوید و از ذات اقدس حضرت حق طلب مغفرت می نمایم.» (1357 ه ق)

این دستوراتی است که مرحوم قاضی به شاگردان خود داده است ، و رفقا این دستورات را در این سه ماه انجام می دهند؛ البته این اعمال را در حد امکان ، هر کسی که نمی تواند هر روز را روزه بگیرد حتی الامکان 5 روز از رجب و 10 روز از شعبان را بگیرد، خلاصه بحسب ملاحظه مزاج و قوه و حال و استعداد بگیرد.

و قراءة القرآن در شب علی حد قدرة .

اگر می توانی نخواب و اگر کسی نمی تواند همه شب را نخوابد ؟ صب باشد ، صب یعنی جگر سوخته، بیدار خوابی کند، شب زود بخوابد و سعی کند بیدار خواب کند طوری که بدن استراحت خود را بگیرد.

مرحوم قاضی اول شب می خوابیدند بعد نماز می خواندند و بعد می خوابیدند و باز نماز می خواندند، همینطور تا دو ساعت به اذان که دیگر نمی خوابیدند، مرحوم آخوند 3 ساعت به اذان صبح بیدار بودند، اگر نافله شب را بجا نیاورید فائده ندارد و عرفان معنی ندارد.

عرفان به عمل است نه به گفتن!
اللهم صل علی محمد و علی محمد